

Assimilation

Det var förstås en ära att få bli en av de Assimilerade. Att ens ifrågasätta det kunde kosta en ens assimileringstatus. Det var ett motvilligt erkännande från Nationen och de Nationellas ledarskap att en enskild icke-Nationell faktiskt hade lärt sig språket, kulturen och seder och bruk tillräckligt för att föräras att bära visiret.

Visiret, en högteknologisk mask som av illojala Nationella betraktades som en återkomst av ett plagg som en gång förbjudits, men som var så mycket mer än ett skynke. Den dölde inte bara en Assimilerads utseende, den visade upp honom eller henne som han eller hon skulle ha sett ut om han eller hon inte hade haft oturen att födas med utomnationella gener. Den läste in bärarens genom och bytte ut de gener som gav en person mörkare hy, fylligare läppar eller andra utseenden som inte ansågs vara ursprungliga för Nationen. Den mätte av skullform och benstruktur i ansiktet, och översatte det till hur bäraren skulle ha sett ut om han eller hon hade fötts som en infödd Nationell. På så vis slapp de Nationella medborgarna bemöta personer som såg alltför annorlunda ut, även om de givetvis förstod att personen bakom visiret inte såg ut som en riktig Nationell.

Reglerna kring visiren var mycket strikta. Eftersom alla visste att de Assimilerade kom från kulturer som för inte så länge sedan hade repatrierats, jagats ut eller, i extrema fall, fått termineras, kulturer som Nationella fått lära sig var våldsamma, barbariska och ibland direkt onda i sin essens, och kulturer vars medlemmar de Nationella visste hade tillåtelse att ljuga för att sprida sin makt, så var rädslan för missbruk av visiren stor. Att trixa med visiren var därför strikt förbjudet. Att ens misstänkas ha försökt mixtra med ett visir, oavsett om det var för att ändra utseende eller något annat, kunde i sig räcka för terminering. Som garant mot sådant så hade alla visir elektroniska sigill som genast larmade om ett visir olovligt hade öppnats eller manipulerats. Det fanns kända fall där olyckor hade skett, där en Nationell av misstag hade råkat ha sönder en Assimilerads visir, och där den Assimilerade hävdade att detta hade varit med flit, för att skapa problem för honom eller henne. Sådana anklagelser från en Assimilerad gentemot en Nationell var tecken på otacksamhet mot Nationen, och ett tecken på att den Assimilerade kunde ljuga och manipulera mot dem som så välvilligt gett honom eller henne chansen att få ta del av Nationen, om så i en låg roll. Nationsrätten dömde givetvis de otacksamma till terminering, som varning för framtida Assimilerade att inte anklaga Nationella för sådana hemskheter.

Givetvis ansågs det lika fruktansvärt om en Assimilerad blottade sig. Barn och unga vuxna som aldrig hade behövt se andra ansikten än rena Nationella kunde bli traumatiserade och skadade. I vissa fall hade de till och med väckt en degenererad lust till dessa Assimilerade, vilket krävt Omskolning för de arma unga. Även sådana brott kunde bara straffas med terminering.

Det kan förstås verka slösaktigt att terminera Assimilanter som Nationen bekostat med så mycket tid och resurser för att få in i systemet, men sanningen är att alternativen är få. Att repatriera individer som fått så god insyn i Nationens hemligheter var alldeles för riskabelt. Det skulle dessutom uppmuntra till spionage av

olika karaktär – industriell, militär eller politisk. Ingetdera var acceptabelt. Om Nationen skulle behålla sin status som en makt i världen måste andra, lägre nationer givetvis hållas nere. Det var bara naturligt.

Det hände förstås att Assimilerade ibland ville repatrieras, kanske för att de inte insett ynnesten de fått, kanske för att de inte ansåg sig värdiga Nationen. I enstaka fall handlade det om råa begär; de kunde känna ett behov av att få mätta sina köttsliga lustar, nästan som när Nationella söker kamratskap och intimitet med personer av motsatt kön. Men eftersom Assimilerade inte kunde tillåtas att para sig inom Nationen med varandra, och det var strikt förbjudet med relationer mellan Nationella och Assimilerade (även om sådant trots förbuden förekom), så kunde denna ensamhet leda till desperation och en vilja till flykt från de lagar som tillåter dem att vistas i Nationen.

Eftersom även denna sorts flykt kunnat utnyttjas för spioner eller infiltratörer, ett ständigt hot mot ett fredligt samhälle, så var det förstås omöjligt att låta Assimilanter återvända ens om det var frivilligt. Under Nationens tidiga år hade det diskuterats att tillåta återvändande om den Assimilerade gick med på ett slags kemisk, permanent lobotomi som förstörde långtidsminnet, men det ansågs både dyrt och inhumant att skicka en sådan person tillbaka till vart än han eller hon kom ifrån. I enskilda fall tilläts det ändå, men oftare försökte de fly Nationen utan tillåtelse, vilket givetvis inte gav några alternativ än att jaga ned och terminera honom eller henne.

Det kan låta omständligt och riskabelt att tillåta Assimilanter med tanke på alla risker och alla otacksamhet som trots Nationella Säkerhetsmaktens bästa arbete ändå föreligger. Men det finns samtidigt en del jobb och verksamheter som få Nationella vill arbeta med, på grund av risker eller status. En del illojala Nationella vill göra gällande att detta inte hade varit ett problem om Nationen aldrig hade rensats eller om Nationsrådet aldrig hade bildats och rensat samhället från demokratins dekadens. Sådana lögnar är förstås illojala falsarier, falska fakta. Nationens rensning var en nödvändighet, och att Nationen nu välvilligt låter enstaka Assimilerade bidra är på intet sätt likt det kaos som fanns när icke-assimilerade icke-Nationella fick komma och gå som de ville, och var fria att tvinga på Nationen sina tankar, traditioner och sitt språk. Idag är det mycket tydligare vad som gäller, och de Assimilerade som tillåts bidra här är oftare tacksamma över att få vara här, inte trots utan på grund av alla strikta regler och lagar som styr deras liv.

Så tro inget annat, det är en ära att få bli Assimilerad, att få tjäna Nationen, även om det inte är den nation du själv fötts till. Att få bli upptagen till ett högre syfte än vad man fötts till är, trots allt, få förunnat!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dorian Ertymexx med Poeter.se id #48412 innehar upphovsrätten